

Helend muzikaal spel Rodion Trio

Het 'Rodion Trio', bestaande uit Diederik Ornée(klarinet), Annelies Vrieswijk(saxofoon) en Mark Toxopeus(piano), is genoemd naar de hoofdfiguur uit Dostojevski's roman 'Schuld en Boete', namelijk Rodion Raskolnikov.

Zoals deze de wereld en alle regels naar zijn hand probeert te zetten, tracht genoemd ensemble alle vormen van klassieke muziek eigenzinnig om te buigen naar trio-zettingen.

Een elftal van dergelijke zettingen liet het driemanschap zondagmiddag horen in De Kruidhof in Buitenpost onder de noemer 'Muziek als medicijn'.

Als muzikale dokters gaven zij daar geluid aan veel daar groeiende geneeskrachtige kruiden, om aldus klachten als bijvoorbeeld overgewicht, ondergewicht, angst, huidaandoeningen en slapeloosheid te bestrijden.

Begonnen werd met Mozarts 'Divertimento in D', dat puntig, snel en virtuoos werd vertolkt en waarbij de fluwelen klank van de saxofoon prachtig contrasteerde met de directheid van de klarinet.

Dat beide houtblazers eenzelfde fluwelen geluid kunnen produceren, bleek in 'Consolation 2' van Liszt. In dit kalmerende werk was sprake van een ragfijne fluctuerende dynamiek.

Uiterst kort was 'Kinderstück' van Anton Webern. Iedere speler droeg goed getimed zijn eigen losse noten aan, die nauwelijks verband met elkaar leken te hebben maar goed bleken te zijn tegen alzheimerproblemen.

In de 'Hercules Overture' van Händel pakte men met vereende krachten de stoere thematiek aan en ging een ieder de snelle passages technisch volmaakt te lijf.

Een stuk, waarin de voordracht en het spelen met de klank voorop stond, was 'Morgen' van Richard Strauss.

Van deze serieuze compositie ging het naar Rameau's grappige 'La poule'. Daarin was het getok en gefladder van een kip niet van de lucht en leefden de muzikanten zich heerlijk uit in de abruptheid van de daarop betrekking hebbende motieven.

Van Alban Bergs 'Liebesode' ging een weldadige zwoelheid en rust uit en in 'Der Walkürenritt' van Richard Wagner staken de ferme saxofoonthema's fantastisch af tegen het lenige vingerwerk van pianist en klarinettist.

Bijzonder fraai klonk een selectie uit Bachs 'Goldberg-varianties'. Het samenspel was tot op de kleinste noot nauwkeurig en het mooie geluid van de tenorsaxofoon kan niemand zijn ontgaan.

Voordat men het publiek met een fenomenaal uitgevoerde 'Overture La Gazza Ladra' van Rossini vitaal en orkestraal van alle depressies afhielp, genas een uiterst sereen gespeeld werk van Debussy('Des pas sur la neige') nog degene, die te kampen had met een zaterdagavond-kater.

Uit het enorme applaus, dat het 'Rodion Trio' na afloop ten deel viel, mag worden geconstateerd, dat bij velen de muzikale medicijnen niet het ene oor ingingen en het andere oor uit en dat ze optimaal hun werk deden.

RENNIE VEENSTRA